

౧౦ ఒరుబుక్కింగు క్లార్కు పామిస్ట్రీ
(లేట్)

ర యి తు స మ స్య

స్ట్రీషను ప్లాట్ ఫారముమీదికి రై లొచ్చింది. రైలు వచ్చింది అంటే అది ప్రయాణికుల్లో కొత్తజీవం పోసిందన్నమాటే. కూర్చున్న వాళ్ళు లేస్తారు. లేచినవాళ్ళు నడుస్తారు. నడుస్తూన్నవాళ్ళు పరుగెడు తారు. నిజంగా ప్లాట్ ఫారం అంతా ఒక్కసారిగా సచేతనమైపోతుంది.

ఆవచ్చింది కాకినాడకేసి వెడుతూవున్నబండి. అది చూచుకోడు ఓ చదువురాని మూర్ఖుడు. గుండె అవిసిపోయేటట్టు పరుగెత్తుకొచ్చి “నిడదవోలుకు టిక్కెట్టండోయ్ ! బండి వెళ్ళిపోతుందండోయ్” అని ఊబుక్కింగు క్రంతదగ్గర కేకవేస్తూ వున్నాడు. “కాదయ్యా ! ఈబండి వెళ్ళిపోవాలి !” అంటే వినడు. బుక్కింగు క్లార్కు టిక్కెట్టు ఇవ్వడు. ఈ చదువురాని మూర్ఖుడు ఆరంధ్రాని కడ్డంగా నిల్చున్నాడు. చదువుకున్న ఓ క్రీస్టియన్ యువతి ప్లాట్ ఫారంమీదనుంచి పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి “సార్ ! సార్ ! దయచేసి మూడు టిక్కెట్లీప్పించండి, కడియం, మేడపాడు, సామర్ గోట” అని బుక్కింగు బొత్తిదగ్గరకు చొరబడి,

ఆ అడ్డంగావున్న మనిషినిచూచి “సార్ : సార్ : తప్పుకోండి” అంది. వాడు ఆ పెద్దన్నయ్య తనకూడా ఓటిక్కెట్టు నిడదవోలు కామెను తీసుకోమంటూ వెనక్కు తగ్గేడు. ఆమె ముందుకువెళ్ళి “సార్ : సార్ : దయచేసి” అంటూ చేయి బుక్కింగు బొత్తలోకి దూర్చి చూపు రైలు మీదకెట్టి “వెళ్ళిపోతూంది బండి, సార్ : వెళ్ళిపోతూంది బండి !” అంది. బుక్కింగుక్లార్కు ఆమె చేయి చూచి “ఎన్ని టిక్కెట్లు ?” అని అడిగేలో స్టేషన్ లో గంటకొత్తేరు. గార్డు ఈల వేసేడు. బండిఅంతా ఇంజన్ లాగుడు దేకుడు ధ్వనులు గావిస్తూవుంది.

రైలు పక్షనాయకు డొక డాపాశంగా రయితునివతలకు లాగి ‘వాళ్ళూ వాళ్ళూ అంతా వాకటే — అంటే స్టేషన్ మేష్టరూ, టిక్కెట్టు కలక్టరూ, బుక్కింగుక్లార్కూ అందరూ ఏకమే ! నీ మాట వినేవాళ్ళెవరు ? వెట్టి మెకమా ! నీకేమైనా అన్నాయం జరిగిందనితోస్తే వ్రాత మూలకంగా రాసి బోర్డు ఆఫ్ డైరెక్టర్సుకు ఓపిటీషను పెట్టుకో, నేనున్నా నాలుగురోజుల్లో ఇంగ్లాండు పోతూవున్నాను. అప్పు డీ కొశ్చన్ అక్కడ ఏజిటేట్టుచేసి నీగ్రీవెన్సు రిడ్రెస్సు అయ్యేటట్టు చూస్తాను” అన్నాడు.

“ఈ రైలుపట్టాలు ఇంగ్లాండుదాకా పొయ్యాయి ! వీటి తస్సా దియ్యా !” అని పెద్ద నవ్వు నవ్వాడురయితు. ప్లాట్ ఫారం మీద బండికి సైటుబెల్ వాయించాడు కూలీ. బుక్కింగుక్లార్కు టక్కుటిక్కు చప్పుడు టిక్కెట్లకోసం రండోయి అన్నట్లు తనకాడ చేసేడు. ఎవరిమట్టుకు వాళ్ళు టిక్కెట్లుచ్చుకొన్న వాళ్ళు బండి రావడంతోనే ఎక్కిపోయారు.

యువతి గుడ్ల నీరు తిరిగిపోయినంత యిదికివచ్చేసేసి గేటమ్మట ప్లాట్ ఫారంమీదికి పోబోతూవుంటే టిక్కెట్ కలక్టరు ‘టిక్కెట్ ?’

అన్నాడు. “ఉండండి సార్ ? టిక్కెట్లు దొరకలేదు. బండి వెళ్ళి పోతోంది” అంటూ దిక్కులేనట్లు ఆ ప్లాట్ ఫారంమీద నాలుగు వెంపులా నిరాశ చూపులు చూసేస్తూవుంది.

“గార్డుతో చెప్పి ఎక్కు” అన్నాడు టిక్కెట్ కలక్టరు. బండి సగం ప్లాట్ ఫారం దాటిపోయింది. గార్డుబండి ఆ దాటిపోయిన సగంలోనే వుండిపోవడంచేత గార్డు దొరికేటట్టులేడు. ఇంతకూ బండిలో టిక్కెట్లు లేకుండా మఱి ఇద్దరుబస్సుదే ఎక్కిపోయినారు. వాళ్ళూ స్త్రీలే. వాళ్ళూ క్రిస్టియన్ యువతులే. వాళ్ళు ఊ తొంగి చూస్తూవున్నారు. “త్వరగా తీసుకురా !” అంటూ వున్నారు.

అంతలో ఇదంతా సేషనుమాష్టరుచూసి ఈలేసి బండిని అమాం తంగా ఆపేశాడు. బండిలో వాళ్ళంతా కదిలినబండి ఆగిందేమిలా అని తొంగిచూచేరు. ప్లాట్ ఫారంమీద యువతి బుక్కింగు ఆఫీసులోకి వెళ్లి టిక్కెట్లు కొనుక్కు తెచ్చుకు తిరిగి బండియెక్కేదాకా బండినిల్చిపోవడం, అతి విడ్డూరంగా మహావిడ్డూరంగా కనుగొన్నారు. బండిలోకెక్కి యువతి తన వాళ్ళకు టిక్కెట్లు అందిచ్చి ఆసీనయై పకపక నవ్వుతూ “సలాములు సలాములు” అంది సేషనుమాష్టరుతో.

నిడదవోలుకు టిక్కెట్లు అడిగి నిరు త్తరుడై పోయిన చదువురాని మూర్ఖుడు ఆచర్య అంతా చూస్తూ “అడదానికి టిక్కెట్టిచ్చేరు. నాకిచ్చి నోరుకారు” అని అనేసి వూరుకున్నాడు. వాడెక్కే బండి ఏదో ఆబండి ఏవెంపుకు వెడుతుందో, దాని టైమెప్పుడో కూడా వాడికి తెలీదు.

తనకు టిక్కెట్టివ్వక ఆమె కెందుకు ముందు టిక్కెట్టిచ్చారనే ఆ చదువురాని మూర్ఖుని పంకం. వెంటనే కిటికీదగ్గరకు వెళ్ళి “ఇవ్వవయ్యా:

నాకూను టీక్కెట్టువొకటి నిడదవోలుకు" అని గట్టిగా అఱిచాడు పొలం కేకలా !

"నీవుక్రిస్టియన్ వా ?" అన్నాడు బుక్కింగుక్కార్లు. "ఆఁ" అన్నాడు మొండిగా ఆపల్లె టూరుమనిషి. "నీవు ఆడదానివా!" అన్నాడు. "ఆఁ" అన్నాడు. "నీవుయువతివా!" "ఆఁ". "అయితే పోయి స్టేషను మేష్టరుతో చెప్పుకో ఆయనిస్తాడు టీక్కెట్టు" అన్నాడు బుక్కింగుక్కార్లు.

నిజమే అనుకొని మనరయితు గేటుదాటి ప్లాటుఫారంమీదకు పోబో యేడు. అక్కడ టీక్కెట్టుకలక్టర్ రద్దుతగిలి అడిగాడు టీక్కెట్. "ఏమయ్యా ! టీక్కెట్టులేకుండా ఇందాకా ఆబుల్లి ని పోనిచ్చావు. నన్నెందుకు పోనియ్యవు?" అని వెట్టిగా ముదలకించాడు రయితు. "నీవు క్రిస్టియన్ వా?" అన్నాడు టీక్కెట్టు కలక్టరు. "ఆఁ" అన్నాడు. "నీవు ఆడదానివా?" "ఆఁ" "నీవు యువతివా?" "ఆఁ". "స్టూపిడ్ : అంతంత మీసాలు మొహాన్నెట్టుకొని, నిలువెత్తు ములకాలకర్ర చేతపట్టుకొని, ముతకదుప్పటి మొలకట్టుకొని, గోనిసంచీమూటతో, కిర్రుచెప్పుల్తోడుతో వున్న నిన్ను ఎవ్వడై నా క్రిస్టియన్ యువతివని అనుకోవడానికి అవకాశంవుందట్రా!పో! అవతలవుండు. అక్కడకన్నం దగ్గటిస్తారు టీక్కెట్టు. ఇచ్చేదాకా కాచుకుండు. అట్టే పిచ్చికేకలు వెయ్యకు" అన్నాడు గవర్నరుగారిలా ఆ టీక్కెట్టుకలక్టరు.

అప్పటికప్పుడే నిడదవోలు కేసి పొయ్యేజనం పూటుకుంటూ వున్నారు స్టేషన్ పెద్దులో. ఆగలాభాచూచి వాళ్ళంతా యీ కాపుచుట్టూ గుమిగూడేరు. ఎమిటి తగాయిదా అని అడిగారు. 'ఏమీలేదు, మీకెందుకు

నాగొడవ. మీరేం ఆర్చేవారా తీర్చేవారా : పాఠ్యతీ పఠమేశ్వరులా :
వినాయకబృహ్మలా ? నేతిన్నగా స్టేషనూర్లుగారికే సెప్పేసెయ్యాల' అని
రణగొణ ధ్వని చేశేశాడు రయితు. లాభం లేకపోయింది.

రైతు ఇక, తననాయకుడుచెప్పినమాటలమీద కామోసు అనుకొని,
నాయకుణ్ణే అర్జీరాసి పంపేసెయ్యమని, తన వ్రేలిముద్రకాగితం ఒకటి
నాయకుడికిచ్చివేసి తనవూరు వెళ్ళిపోయినాడు. రయితుల వ్రేలిముద్రలు
వేసిన తెల్ల కాగితాలంటే బ్లాంకు చెక్కుల్లా చెలామణి అయిపోతాయి.

* * * *

Preference to ruling race
Even at the Booking case ;
Ryots are not at all great
Even at the Ticket gate ;
To illiterates grave injustice
Even in trains did not cease !

అని పెద్దక్షరాలతో ఎక్కడచూచినా "దొంగ లున్నారు జాగ్రత్త" అన్న
మాదిరిగా "తిరుపతి దివ్యక్షేర సుక్షేత్రం-తగ్గింపు రేలు" అన్న మోస్తరుగా
బాహుట ప్రచార ప్రదేశాల్లో సుద్దముక్కలతోనూ మసిబొగ్గులతోనూ కన
బడిపోయినాయి, వెంటనే ప్రతిరైల్వోనూ ప్రతిస్టేషన్ గోడమీదను, ఎగా
దిగా చూచి ఇంగ్లీషురాని వాళ్ళు పర్పర్లుగా తెలుసుకొంటున్నారు ఆ రాసిన
ముక్కల్లోని అర్థము, రైతుకెక్కడా ఆఖరుకు రైళ్ళలో కూడా గౌరవం
లేదని ఇంకా చిత్రం ఏమిటంటే లిజిటివ్ కౌన్సిల్లో ప్రశ్నలడగబడ్డాయి.
"ఎవరు ఆ ముగ్గురు యువతులు ? ఎవరు ఈ రయితు ? వాళ్ళెంతవఱకు

చదువుకున్నారు ? వీడెంత వఱకు ఆస్తి పరుడు ? ఆ బుక్కింగు క్లార్కు పేరేమిటి ? వానిమీద ఏమైనా హోంమెంబరుగారు చర్యతీసికున్నారా ?” అని. సమాధానాలు కూడా వెంట వెంటనే వచ్చేసాయి. “ముగ్గురూ యువతులు కాదు. అందులో వొక్క ఆమెయే యువతి” అనీ “రయితు వేలిముద్ర రయితు” అని, మూడవప్రశ్నకు నోటీసు కావాలనీ, నాలుగవ ప్రశ్న ఎరైసు కాదనీ.

ఇలాగ్గా లిజిస్ట్రేటివ్ కవున్సిల్లో మన ఈ రయితు సమస్య ఓ ప్రక్కను గాలించబడుతూవుంటే, డిపార్ట్మెంటల్ ఎంక్వైరీలో రైల్వే ఆధారిటీసు రెండోప్రక్క చెరిగేస్తూ వున్నారు.

ఏలాగూ అంటే—బోర్డు ఆఫ్ డైరక్టర్సునుంచి కాయితం మెట్రా సొచ్చింది. మెట్రాసునుంచి కాయితం గోదారి కొచ్చింది. అక్కడితో ఆగక అప్పటికప్పుడే ఆ బుక్కింగుక్లార్కు ట్రావెలింగు టిక్కెట్టుకలక్టరుగా ట్రాన్స్ఫర్ అయిపోవడంవల్ల బండి బండికి తిరుగుతూవుంది. ఎందు కోసం ? ఆ బుక్కింగుక్లార్కుయొక్క ఎక్స్ప్లనేషన్ కోసం—ఈ భారత ఖండంలో రయితు అంటే సామాన్యుడుకాడురో అని ఎక్కడి టిక్కెట్టు కలక్టర్సు రయితులకు గడగడలాడ్డమే ఆ పదిరోజులూ.

×

×

×

బుక్కింగుక్లార్కు తన వుద్యోగం వూడిపోయేటట్టుంది అనుకున్నాడు తన బసలో. బసఅంటే నీరు నిలిచేగట్టు క్రిందిపల్లంలో వో ఇరుకు పిచిగూడు అనుకోండి. ఎక్స్ప్లనేషను సరిగ్గా రాయబోతే రాసే కలంకూడా తిరగదు అందులో—ఆ బసలో ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు. ఒక అరడజను ఎక్స్ప్లనేషను తోచినయి ఆ బుర్రకు.

మొదటిది మహాబోలెందిలేండి. ఏమిటంటే అది— “నేనెవ్వరికి ప్రిఫెరెన్సు యివ్వలేదు. దూర్బబద్ధ రెండు చేతులూ క్రంతలోకి వాకే పర్యాయం దూర్బబద్ధాయి అంటే యువతిచేయి రయితుచేయి రెండూ ఓకే మాదిరిగా కనిపించినయి. నేనెవరికి ప్రిఫెరెన్సు ఇవ్వలేదు” అని అయితే గియితే కాస్సేపు రిఫ్లెక్టు చేసికొన్నాడు. ఆ సంజాయిషీ సత్య దూరం అని తెలుసుకున్నాడు. “Her palm was fairer and sweeter” అనుకున్నాడు. “దూర్బబద్ధాయి” అన్నదానితరువాత పంక్తి కొట్టేసి యిలా వ్రాశాడు. “యువతియొక్క లేతవాటు చామనచాయ నన్నాక రించింది” అని వ్రాశాడు. ఆలా వ్రాస్తే తన కడుపుమీద తానే కొట్టు కోవడంకాదా అని వొక్కింత వితర్కించేడు. వితర్కించుకోని “లేత వాటు చామనచాయ” మీద గీతపెట్టి, కింద హంసపాడుకొట్టి, పైని వ్రాశాడు. “భాగ్యరేఖలు నన్ను ఆకర్షించినాయి” అని. వాటిపై నిక కలం నడవలేదు. తోచినంతా వ్రాసి ముక్కుకు సూటిగా తన సంజాయిషీ పంపించాడు. ఎవరు ? బుక్కింగుక్కార్లు !

పైనుంచి అధికార్లు బెలిగ్రాం తీగమీదుగా లకోటా ప్రశ్నకొట్టారు. “Are you a palmist?” అని. “yes” అని తిరిగి జవాబు. వెంటనే పై అధికారినుంచి “Alright! explanation accepted. Made permanent. Given grade,,’ అని ఎక్స్ప్రెస్వైరు :

దాంతో కొన్నిలర్ల నోళ్ళూ కట్టడ్డాయి. ఇంగ్లాండు వెళ్ళివచ్చిన హేమాహేమీల ఎగురూ అణిగింది.

చదువురాని రైతు “ఏమైంద”ని అడిగితే చదువుకున్న ప్రతీవాడు మగాడిలా చేతిబెత్తం తిప్పుకుంటూ ఒకటే మాట. ‘Every man on

this wide earth obliges first a fair palm. That's natural !
 That's natural !' అని. అదికాస్త తెనిగించి చెప్పండిబాబా అని రయి
 తంటే చెప్పేవాడేకీ: ప్రతివాడూ చప్పరించేసేవాడే !

—○—

రచన
 28-11-1936

స్మరణ
 రాజమండ్రి

కోలిప్రకటనము
 "విన్‌దిని"లో